

בש"פ 6017/18 - עלי אלהואשלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6017/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

עלי אלהואשלה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 13.8.2018 במ"ת 68940-05-18 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ג' שלו

תאריך הישיבה:

ט' באלול התשע"ח (20.8.2018)

בשם העורר:

עו"ד אורי בן-נתן

בשם המשיבה:

עו"ד ורד חלואה

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 68940-05-18, כב' השופטת ג' שלו),

עמוד 1

בגדרה העורר נעצר עד לסיום ההליכים המשפטיים בעניינו. טענתו המרכזית של העורר היא כי יש לקבל תסקיר מעצר משלים. בקשה זו נשענת, לשיטתו, על גלגוליו הקודמים של התיק.

העורר מואשם בביצוע עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים והחזקה שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום, שהוכחו לכאורה, העורר גידל שתילים רבים של סם מסוכן מסוג קנבוס בעציצים בחממה ובחצר בית, תוך שהוא מדשן את השתילים ומשקה אותם. בפעילות משטרתית נתפסו במעבדה שהקים העורר 250 שתילים במשקל כולל של כ-150 קילוגרמים של סם מסוכן.

2. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים. זאת על רקע המסוכנות שעולה מחומרת העבירה. על כך הוגש ערר, בין היתר משום שלא הוגש תסקיר בהליך הראשון. כבוד השופטת ע' ברון (בש"פ 5113/18) הורתה על עריכת תסקיר והחזירה את הדיון לבית המשפט המחוזי, תוך הדגשה כי אין בהחלטה הזו לטעת ציפיות אצל העורר בנוגע לתסקיר, או ביחס להחלטת בית המשפט. עוד נכתב כי "יאמר בתסקיר אשר יאמר, בסופו של דבר העניין מסור לשיקול דעתו של בית המשפט".

בעקבות החלטה זו הוזמן תסקיר בעניינו של העורר, והדיון הוחזר לבית המשפט המחוזי בפני מותב אחר. עורך התסקיר התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק. זאת על אף היעדר קיומן של הרשעות קודמות לחובת העורר. עוד צוין כי ישנה בעייתיות במתווה החלופה שהוצעה, והודגש כי לעורר בעיית התמכרות להימורים, שהוא אינו מגלה מודעות בנוגע אליה. לסיכום נאמר בתסקיר שבשל היעדר רצון של העורר להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות – השירות אינו בא בהמלצה לשחרורו.

בהחלטתו, בית המשפט המחוזי אימץ את מסקנת שירות המבחן, והותיר את החלטת המעצר עד לסיום ההליכים על כנה. צוין כי התסקיר יסודי ומעמיק, וכן נדחתה טענת הסנגור כי העורר לא הבין את עמדת השירות וחשב כי הגמילה מתייחסת לסמים בלבד, ולא להתמכרות מהימורים. עוד הודגש כי מקומו של ההליך הטיפולי בתיק העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר, ושאין לקרוא את החלטת בית המשפט העליון כמכתיבה קבלת תסקיר משלים בהליך, נוכח התסקיר השלילי שהוגש.

הסנגור סבור כי הואיל ובית המשפט העליון הורה על קבלת תסקיר יש להמשיך במלאכה ולבקש תסקיר משלים שיבחן את האפשרות לחלופה במקום טיפולי מתאים. כן חזר על טענותיו שנפלה אי הבנה בתקשורת בין העורר לבין שירות המבחן בנושא הגמילה.

3. לא מצאתי ממש בערר זה. יש להבין את החלטת בית המשפט העליון כהוראה לקבלת תסקיר, אך לאור תוכנו אין להבין את ההחלטה כמחייבת המשך בדיקה לשחרור העורר למסגרת טיפולית. ראשית, הדבר לא נאמר בהחלטה; שנית, בית המשפט המחוזי לא התרשם כי העורר בשל או מעוניין בכך; שלישית, החלטת בית המשפט העליון הותירה מרחב שיקול דעת לבית המשפט המחוזי. לאחר עיון בתסקיר, אף מקובלת עלי עמדת בית משפט קמא, כי עניינו של העורר נבחן לעומק ואין בסיס לקביעה כי האפשרות הטיפולית לא הובנה כראוי. בהינתן כל אלה, לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא להזמין תסקיר משלים לבחינת אפשרות שחרור העורר לחלופה טיפולית.

4. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ח (21.8.2018).

ש ו פ ט
